

613.

**Rozporządzenie
Ministra Spraw Wewnętrznych**

z dnia 8 czerwca 1928 r.

w sprawie statutu Rady do spraw dozoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku.

Na podstawie art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorcze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343) zarządzam co następuje:

§ 1. Zadaniem Rady do spraw dozoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku jest:

1. Rozważanie i opinjowanie na wniossek Ministra Spraw Wewnętrznych spraw, dotyczących wyrobu i wprowadzania w obieg artykułów żywności i przedmiotów użytku, objętych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343) oraz dozoru nad nimi.

2. Przedstawianie z własnej inicjatywy projektów, zmierzających do udoskonalenia dozoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku.

W szczególności Rada powołana jest do wydawania opinii o:

- a) projektach rozporządzeń Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach, przewidzianych w art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343);
- b) projektach rozporządzeń i instrukcji, dotyczących sposobu wykonywania dozoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku przez powołane do tego władze i organa, oraz postępowania z zakwestjonowanymi artykułami żywności i przedmiotami użytku, sposobem ich skażania (denaturowania) i t. p.;
- c) projektach regulaminów i instrukcji dla Państwowych Zakładów badania żywności i przedmiotów użytku;
- d) projektach przepisów o zakresie działania oraz urządzeniu komunalnych pracowni badania żywności i przedmiotów użytku, oraz o kwalifikacjach ich personelu fachowego;
- e) projektach przepisów, dotyczących zakresu i sposobu dokształcania kandydatów na fachowych funkcjonariuszów w Państwowych Zakładach badania żywności i przedmiotów użytku i komunalnych pracowniach;
- f) projektach przepisów, dotyczących wyszkolenia personelu fachowego, powołanego do sprawowania dozoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku;
- g) stosowaniu specjalnych metod badania w Państwowych Zakładach badania żywności i przedmiotów użytku oraz w komunalnych pracowniach;
- h) przepisach w sprawie opłat za badania, dokonywane w Państwowych Zakładach badania żywności i przedmiotów użytku;

- i) przepisach, regulujących dozór nad artykułami żywności i przedmiotami użytku na granicach Państwa;
- j) przepisach, ustalających warunki do wydawania koncesyj na prywatne pracownie badania żywności i środków kosmetycznych;
- k) wszelkich innych sprawach, dotyczących żywienia ludności i badania artykułów żywności z punktu widzenia higieny.

§ 2. Rada do spraw dozoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku składa się z przewodniczącego, jego zastępcy i następujących członków:

1) Czterech urzędników Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, w tej liczbie: zastępca dyrektora departamentu, naczelnik wydziału właściwego dla spraw dozoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku, urzędnik właściwy do załatwiania spraw dozoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku, urzędnik z wykształceniem prawniczym;

2) Delegatów Ministerstw: Przemysłu i Handlu, Rolnictwa i Skarbu, wyznaczonych przez właściwych Ministrów po jednym z każdego Ministerstwa;

3) Sześciu znawców, powołanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych z pośród przedstawicieli nauki, w tej liczbie: dwóch specjalistów w zakresie chemii i znawstwa artykułów żywności, jednego specjalisty w zakresie technologii przemysłu rolnego, dwóch znawców spraw higieny żywienia oraz jednego lekarza weterynarii;

4) Dwóch członków, powołanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych, w tej liczbie: jednego przedstawiciela przemysłu artykułów żywności i przedmiotów użytku, oraz jednego przedstawiciela handlu artykułów żywności i przedmiotów użytku;

5) Dyrektorów wszystkich Państwowych Zakładów badania żywności i przedmiotów użytku.

§ 3. Przewodniczącym Rady jest Minister Spraw Wewnętrznych. Zastępcą przewodniczącego jest Dyrektor Departamentu Służby Zdrowia.

W razie nieobecności przewodniczącego i zastępcy przewodniczy na zebraniu Rady jeden z jej członków, wyznaczony przez przewodniczącego lub jego zastępcę.

Sekretarzem Rady jest urzędnik właściwy do załatwiania spraw dozoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku.

§ 4. Członkowie Rady są mianowani na trzy lata; po upływie tego okresu mogą być mianowani ponownie.

W razie ustąpienia członka w okresie kadencji, na miejsce jego zostaje mianowany nowy na czas do końca kadencji.

§ 5. Oprócz przedstawicieli Ministerstw, wymienionych w § 2 pod 5 — 7, w obradach Rady mogą brać udział, z prawem głosowania, przedstawiciele innych Ministerstw na zaproszenie Ministra Spraw Wewnętrznych, o ile pod obrady przychodzą sprawy, dotyczące tych Ministerstw.

W razie potrzeby przewodniczący Rady, względnie jego zastępca, może, na wniosek Rady, zaprosić

na posiedzenie Rady rzeczoznawców, jako członków nadzwyczajnych z głosem doradczym.

§ 6. Rada zbiera się na zaproszenie przewodniczącego lub jego zastępcy w miarę, jak wymagać tego będą sprawy, wkraczające w zakres jej działania.

§ 7. Rada wyłoni sekcje dla spraw specjalnych, którym to sekcjom może przekazać wydawanie uchwał w zastępstwie Rady.

Minister Spraw Wewnętrznych wyznacza przewodniczących poszczególnych sekcji z pośród członków Rady; członków sekcji wyznacza Rada.

Przewodniczący sekcji ustala terminy zebrań sekcji.

Sekretarzem sekcji jest sekretarz Rady.

§ 8. Za zgodą Ministra Spraw Wewnętrznych w skład poszczególnych sekcji, poza członkami Rady, mogą wejść, z prawem głosowania, osoby, kooptowane przez Radę do spraw dozoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku. Kooptowanie stosowane będzie zwłaszcza dla uzupełnienia składu sekcji przez właściwych znawców.

§ 9. Rada opracowuje swój regulamin wewnętrzny, który uzyskuje moc obowiązującą po zatwierdzeniu go przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

§ 10. Członkowie Rady i jej sekcji pełnią swe obowiązki honorowo.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

614.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa

z dnia 8 czerwca 1928 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie zarobkowego leczenia i trzebień zwierząt przez osoby nieposiadające dyplomu lekarza weterynaryjnego.

Na podstawie art. 17 pkt. g) i art. 112 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby nieposiadające dyplomu lekarza weterynaryjnego winny o zamierzonym trudnieniu się zarobkowym leczeniem lub trzebień (kastrowaniem) zwierząt gospodarskich w powiecie zawiadomić niezwłocznie właściwego starostę.

§ 2. Osobom wymienionym w § 1 wzbroniony jest wstęp do zagrod, stajen, obór, chlewów, kurników i innych pomieszczeń, w których znajdują się zwierzęta chore lub podejrzane o zaraźliwą chorobę, podlegającą obowiązkowi zgłaszania.

W razie koniecznej potrzeby starosta może zezwolić na wyjątki co do leczenia zwierząt w zapowietrzonych zagrodach lub w zapowietrzonym pomieszczeniu, jak również co do trzebień zwierząt w zapowietrzonych zagrodach lub w zapowietrzonym pomieszczeniu pod warunkiem, że trzebień będzie wykonane poza obrębem pomieszczeń, w których znajdują się zwierzęta chore lub podejrzane o chorobę. Przepis ten nie ma zastosowania do zagrod i wymienionych wyżej pomieszczeń, zapowietrzonych księgosuszem, zarazą płucną bydła rогatego, pryszczycą, ospą owczą, pomorem i zarazą świń.

§ 3. Leczenie lub trzebień przez osoby, wymienione w § 1, zwierząt dotkniętych zaraźliwymi chorobami zwierzęcymi, podlegającymi obowiązkowi zgłaszania, z wyjątkiem gruźlicy, jest wzbronione.

§ 4. Po wykonaniu zabiegu leczniczego lub trzebień wymienione w § 1 osoby winny w każdym wypadku przed opuszczeniem zagrody lub pomieszczenia wymyć ciepłą wodą z mydłem ręce i inne zanieczyszczone nieokryte części ciała, jak również oczyścić ubranie, obuwie i narzędzia używane przy wykonywaniu zabiegu leczniczego lub trzebień.

W razie wykonywania za zezwoleniem starosty zabiegów w zagrodach lub pomieszczeniach zapowietrzonych (§ 2 ust. 2), oprócz wymycia nieokrytych części ciała i oczyszczenia ubrania, obuwia i narzędzi należy przeprowadzić również należyte ich odkażenie według przepisów § 9 załącznika Nr. 2 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167).

§ 5. Osoby, wymienione w § 1, obowiązane są prowadzić według załączonego wzoru dziennik, do którego winny zapisywać niezwłocznie wszystkie zwierzęta poddane zabiegom leczniczym lub trzebień, i dziennik ten na żądanie okazywać powiatowemu lekarzowi weterynaryjnemu jak również innym organom władz administracji ogólnej.

Dziennik należy przechowywać w ciągu jednego roku od jego zakończenia.

§ 6. Osobom, wymienionym w § 1, jest bezwarunkowo wzbronione:

- stosowanie szczepionek, zawierających żywe zarazki zaraźliwych chorób zwierzęcych, jak również preparatów do rozpoznawania takich chorób,
- stosowanie środków leczniczych trujących lub gwałtownie działających, które na podstawie obowiązujących przepisów mogą być wydawane tylko za receptą lekarza lub lekarza weterynaryjnego,
- otwieranie zwłok i wykonywanie sekcji zwierząt chorych na zaraźliwą chorobę zwierzęcą lub podejrzanych o nią.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*